

Súd: Okresný súd Topoľčany
Spisová značka: 4Csp/74/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4619201875
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 03. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Marián Mokoš
ECLI: ECLI:SK:OSTO:2020:4619201875.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Topoľčany samosudcom Mariánom Mokošom v právnej veci žalobcu: PROFÍ CREDIT Slovakia, s.r.o. so sídlom Pribinova 25, 824 96 Bratislava, IČO: 35792752, zastúpený JUDr. Pavlom Pospěchom, advokátom so sídlom Lichnerova 23, 903 01 Senec, proti žalovanej: X. E., nar. XX.XX.XXXX, bytom XXX XX B., o zaplatenie 511,24 eura s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu zamieťa.

Žalovanej súd náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

1./ Žalobca sa podanou žalobou domáhal od žalovanej zaplatenia sumy 511,24 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 0,4 % ročne a zmluvnou pokutou vo výške 0,04% denne zo sumy 511,24 eura od 27.10.2016 do zaplatenia s tým, že úrok z omeškania a zmluvná pokuta spolu neprevýšia sumu 1.500 eur a odo dňa nasledujúceho po dni, v ktorom celková suma úroku z omeškania a zmluvnej pokuty dosiahne sumu 1.500 eur len s 5 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 511,24 eura do zaplatenia a nákladov spojených s mimosúdnym uplatnením pohľadávky vo výške 52,13 eura z dôvodu, že so žalovanou dňa 31.03.2015 uzavrel zmluvu o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu č. 8500108739, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 eur a žalovaná sa zaviazala úver splatiť v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura. Keďže žalovaná sa dostala do omeškania so splácaním splátok o viac ako tri mesiace, tak došlo k uplatneniu sankcie straty výhody splátok dňa 27.10.2016. Žalovaná suma predstavuje súčet neuhradených splátok, ktoré boli zosplatené, pričom žalovaná doposiaľ celkovo uhradila 1 399,64 eura.

2./ Žalovaná sa pojednávania nezúčastnila napriek tomu, že predvolanie jej bolo doručované na adresu bydliska uvedenú v Registri obyvateľov a v úložnej dobe si zásielku neprevzala a preto súd podľa § 180 CSP rozhodol, že sa bude pojednávať v jej neprítomnosti.

3./ Súd sa oboznámil s predloženými dokladmi a zistil, že žalovaná dňa 31.03.2015 požiadala žalobcu o poskytnutie spotrebiteľského úveru revolvingového typu vo výške 1.500 eur a táto žiadosť je zároveň zmluvou o spotrebiteľskom úvere č. 8500108739, podľa ktorej bol žalovanej schválený úver vo výške 1.500 eur s tým, že mesačná splátka úveru spolu s platbou podľa dohody o poskytovaní služieb predstavovala 87,24 eura a žalovaná mala zaplatiť 36 mesačných splátok po 53,08 eura s tým, že celková čiastka, ktorú musí zaplatiť predstavuje 2 060,88 eura. Podľa zmluvy bola ročná úroková sadzba 17,77% a RPMN predstavovala 26,84%. Zároveň bol v zmluve stanovený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur. V čl. 8 zmluvy sú uvedené sankcie v prípade omeškania dlžníka a to zmluvná pokuta vo výške 0,04% z dlžnej sumy za každý deň omeškania. V ten istý deň zo strany žalobcu bolo vydané aj oznámenie veriteľa o schválení úveru dlžníkovi za vyššie dohodnutých podmienok, s tým že mesačná

splátka úveru vo výške 53,08 eura pozostávala z istiny v sume 41,67 eura a z úrokov v sume 11,41 eura. Podľa dohody o poskytnutí služby mesačná splátka mala predstavovať 34,16 eura a teda výška celkovej platby na úhradu zo strany žalovanej činila 187,24 eura. Splatnosť prvej splátky bola stanovená na deň 02.05.2015 a dátum splatnosti poslednej splátky úveru na deň 02.04.2018. Podľa prehľadu platieb predloženého žalobcom bol žalovanej vyplatený úver na jej účet vo výške 1.350 eur (z celkového úveru 1.500 eur bol hneď zrazený poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur) a žalovaná splátkami zaplatila spolu sumu 1 399,64 eura. Listom zo dňa 15.09.2016 žalobca oznámil žalovanej zosplatnenie úveru v dôsledku toho, že úver riadne nesplácala a suma omeškaných splátok bola v tom čase 233,44 eura.

Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

Podľa § 52 ods.1 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods.2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia, upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva.

Podľa ods.3 dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa ods.4 spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods.1 OZ, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Podľa § 53 ods.5 OZ, neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

Podľa ods.11 neprijateľnosť zmluvných podmienok sa hodnotí so zreteľom na povahu tovaru alebo služieb, na ktoré bola zmluva uzatvorená, a na všetky okolnosti súvisiace s uzatvorením zmluvy v dobe uzatvorenia zmluvy a na všetky ostatné podmienky zmluvy alebo na inú zmluvu, od ktorej závisí.

Podľa § 9 ods.1 Zákona č.129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi.

Podľa ods.2 písm. j/ zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

Podľa § 11 ods.1 písm. b/ Zákona č.129/2010 Z.z. poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods.2 písm. a/ až k/, r/ a y/ a podľa písm. d/ v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa.

4./ Na základe vykonaného dokazovania dospel súd k záveru, že žaloba na zaplatenie sumy 511,24 eura s príslušenstvom nie je dôvodná a preto ju zamietol v celom rozsahu. Je nesporné, že medzi stranami došlo k uzavretiu zmluvy o spotrebiteľskom úvere revolvingového typu, ktorú je potrebné posudzovať nielen podľa Obchodného zákonníka, ale vzhľadom k tomu, že ide o zmluvu spotrebiteľskú, aj podľa príslušných ustanovení Občianskeho zákonníka a zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch

a o iných úveroch a pôžičkách. Z obsahu uzavretej zmluvy vyplýva, že žalovanej bol schválený úver vo výške 1.500 eur s tým, že mala zaplatiť poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur a tento poplatok jej bol prakticky hneď zrazený žalobcom a na účet žalovanej bola zaslaná suma 1.350 eur. Podľa zmluvy mala žalovaná splácať úver v 36 mesačných splátkach po 53,08 eura a zmluva obsahuje špecifikáciu jednotlivých splátok čo do výšky istiny a úroku, avšak zo zmluvy a oznámenia veriteľa o schválení úveru dlžníkovi vyplýva, že žalovaná mala mesačne splácať nielen samotný úver, ale platiť aj splátky podľa dohody o poskytnutí služby spolu vo výške 34,16 eura, pričom zo strany žalobcu uvedená dohoda o poskytnutí služby predložená nebola a preto súd nemohol preskúmať jej obsah a iba zo zmluvných dojednaní, ktoré by mali tvoriť prílohu zmluvy o spotrebiteľskom úvere vyplýva, že podľa čl. 14 veriteľ poskytuje aj služby, ktoré sú doplnkové a dobrovoľné bez ich bližšej špecifikácie a tieto sú poskytované na základe uzavretia samostatnej dohody o ich poskytovaní, pričom výška odplaty sa riadi sadzovníkom poplatkov. Zo strany žalovanej bola podpísaná iba zmluva o spotrebiteľskom úvere a žiadna konkrétna dohoda o poskytnutí služieb, na základe ktorej by mala žalovaná platiť ďalšie splátky za tieto služby vo výške 34,16 eura zo strany žalobcu doložená nebola a preto pokiaľ žalovaná mala uhrádzať splátky vo výške 87,24 eura, tak tieto boli stanovené bez toho, aby boli podložené dohodou o poskytnutí služby platne uzavretou so žalovanou. Na základe toho sú potom v zmluve o spotrebiteľskom úvere nesprávne uvedené údaje o RPMN a celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, pretože pokiaľ mala žalovaná zaplatiť 36 mesačných splátok po 87,24 eura (žalovaná splátky v tejto výške väčšinou aj uhradza), tak spolu by celková čiastka, ktorú musí zaplatiť predstavovala sumu 3 140,64 eura, k čomu je potrebné pripočítať ešte poplatok za poskytnutie úveru v sume 150 eur a potom celková čiastka činí 3 290,64 eura, pričom v zmluve je celková čiastka, ktorú musí dlžník zaplatiť vyčíslená na sumu 2 060,88 eura. V zmluve je síce vyčíslená aj odplata za poskytnutie služby v zmysle dohody o poskytovaní služieb na sumu 1 229,76 eura, avšak táto nie je zahrnutá do celkovej čiastky, ktorú musí dlžník zaplatiť a teda dlžník je zavádzajúcim a skutočnosti nezodpovedajúcim spôsobom informovaný o celkovej čiastke, ktorú musí zaplatiť. Uvedený nedostatok má potom vplyv aj na výpočet celkovej výšky RPMN, pretože v zmluve je síce RPMN vypočítaná na 26,84%, avšak v skutočnosti RPMN predstavuje 90,82 %, pretože podľa § 2 písm. g/ zákona č. 129/2010 Z.z. sú celkovými nákladmi spotrebiteľa spojenými so spotrebiteľským úverom všetky náklady vrátane úrokov, provízií, daní a poplatkov akéhokoľvek druhu, ktoré musí spotrebiteľ zaplatiť v súvislosti so zmluvou o spotrebiteľskom úvere a ktoré sú veriteľovi známe a do celkových nákladov patria aj náklady na doplnkové služby súvisiace so zmluvou o spotrebiteľskom úvere, ak spotrebiteľ musí navyše zmluvu o poskytnutí takejto doplnkovej služby uzavrieť, aby získal spotrebiteľský úver alebo aby ho získal za ponúkaných podmienok, pričom celkové náklady spotrebiteľa tvoria základ pri výpočte RPMN a teda pokiaľ žalobca do výpočtu RPMN nezahrnul aj náklady spojené s dohodou o poskytnutí služby, tak potom RPMN je v zmluve o spotrebiteľskom úvere uvedená nesprávne v neprospech spotrebiteľa. Tým, že žalobca nepredložil dohodu o poskytnutí služby a z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere uzavretie takejto dohody nevyplýva, pričom podľa zmluvy bola žalovaná zaviazaná platiť aj splátky podľa dohody o poskytnutí služby, ktoré žalobca do celkových nákladov a tým aj do výpočtu RPMN nezahrnul, neumožnil súdu preskúmať obsah tejto dohody a súd musel vychádzať iba z obsahu zmluvy o spotrebiteľskom úvere a vyhodnotiť spotrebiteľský úver ako bezúročný a bez poplatkov, keďže sú v ňom nesprávne uvedené údaje o celkovej čiastke, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť a o výške RPMN. V dôsledku toho je v zmluve aj nesprávne uvedená RPMN v neprospech spotrebiteľa, čo je ďalší z dôvodov, pre ktorý sa spotrebiteľský úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Pokiaľ žalobca poskytol žalovanej úver vo výške 1.500 eur a tento sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, tak povinnosťou žalovanej bolo vrátiť žalobcovi sumu 1.500 eur, pričom doposiaľ žalovaná splátkami zaplatila spolu sumu 1 399,64 eura a okrem toho jej hneď pri poskytnutí úveru bol zrazený poplatok za poskytnutie úveru vo výške 150 eur a po zohľadnení týchto platieb celková suma, ktorú žalovaná zaplatila žalobcovi predstavuje 1 549,64 eura, teda o 49,64 eura viac ako jej bol poskytnutý úver (1 399,64 + 150 = 1 549,64 eura). Z uvedeného dôvodu vyplýva, že žalovaná už splatila spotrebiteľský úver, ktorý bol bezúročný a bez poplatkov a preto žaloba na zaplatenie sumy 511,24 eura s príslušenstvom nie je dôvodná a súd ju v celom rozsahu zamietol. Zároveň súd poukazuje aj na rozsudok Krajského súdu v Nitre sp.zn. 7Co/232/2018 zo dňa 19.09.2019 v prakticky rovnakej veci, keď odvolací súd z vykonaného dokazovania vyvodil záver, že nesprávne uvedenie výšky RPMN a celkovej čiastky, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť spôsobuje, že spotrebiteľský úver je bezúročný a bez poplatkov podľa § 11 zákona č. 129/2010 Z.z. a keďže v tomto prípade bol úver žalovanou splatený už do podania žaloby na súd, tak súd musel žalobu ako nedôvodnú v celom rozsahu zamietnuť.

5./ O náhrade trov konania rozhodol súd podľa § 262 ods.2 CSP tak, že žalovanej podľa § 255 ods. 1 CSP náhradu trov konania nepriznal, i keď mala vo veci plný úspech a teda by mala právo na náhradu trov konania v plnej výške, avšak žalovaná si náhradu trov konania neuplatnila a v súvislosti s týmto konaním jej žiadne trovy ani nevznikli.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa doručenia na Okresný súd Topoľčany.

Podľa §-u 363 CSP v odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutie smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).